

ger med Hensyn til visse Poster, som angaa Lønningsforbedringer. Udvalgets Flertal har ment ikke at kunne gaa ind derpaa for ikke at præjudicere Spørgsmaalet om fremtidige Lønningsforbedringer. I sin Almindelighed kan dette være rigtigt nok, men naar man ser nærmere paa de Lønningsforbedringer, som her er Tale om, synes denne almindelige Bemærknings Anvendelse i dette Tilfælde ikke meget træffende. Disse smaa saakaldte Lønningsforbedringer ere egentlig ikke Andet end Forslag om en ordentlig Betaling for præsteret Arbejde, som efterhaanden bliver større og større. Under denne Kategori falder Kontoen A. b. (Medhjælpssummens Forhøielse), som Forslaget under Nr. 177 angaar. Arbejderne ere bleve meget betydelige i de senere Aar; naar dertil kommer, at Arbejderne blive ældre og ere saa godt som affaarne fra alt Avancement; saa synes det at ligge nær, at man dog en enkelt Gang søger at skaffe dem et mindre Tilskud. Det Samme gjælder om den forlangte Lønningsforhøielse til en Assistent under Usserød Klædefabrik. Det er oplyst i Motiverne, at han i Kontoret staar nærmest under Kontorchefen, der er ingen Fuldmægtig, han er Assistent og har været 33 Aar i Kontoret. Hans Løn er 2,000 Kr. foruden 300 Kr. for hans Patshusforvaltervirksomhed. Denne Mand, der altsaa faktisk spiller samme Rolle som en Fuldmægtig ellers i Kontorerne, ønsker man skal have et Tillæg af 200 Kr., saaledes at han faar i Alt 2,500 Kr. efter at have siddet der i 33 Aar, og vel at mærke, samtidig med at Fabrikens Virksomhed er voget, er ogsaa hans Arbejde voget meget betydelig, hvilket klart fremgaar af Regnskaberne for Usserød Klædefabrik. Der er altsaa ikke Tale om at præjudicere Lønningsloven, men kun om Vederlag for forøget ydet Arbejde. Dernæst kommer Forslaget under Nr. 180 angaaende Kvartergodtgjørelse for Underofficerer. Det er ganske vist, at dets Fremkomst her staar, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, i Forbindelse med Forslag fra Indenrigsministeriet angaaende et Tillæg til Underofficererne i Provinds garnisonerne. Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Ordfører kom til det Resultat, eller udtalte det Haab, at Krigsministeren ved sine yderligere Forhandlinger med Garnisonerne vilde kunne udvirke, at dette Tillæg vedblivende udbetaltes disse Underofficerer. Det faktiske Forhold er dette, at de for Udblikket faae det, og det er en ligefrem Ubillighed mod Underofficererne for Kjøbenhavns Bedkommende, sammenlignet med

deres Kammerater i Provindserne og deres Kammerater paa Kasernerne, at, medens Kammeraterne i Provindserne og paa Kasernerne ikke betale for Husleie Mere end det Kvarterafdrag, som der staar i Lønningsloven, saa maa de Underofficerer, som ikke ligge paa Kasernerne, betale, hvad Husleiligheden virkelig koster. Seg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Livsfornødenhederne ere stegne i de senere Aar eller ikke — det er et meget omstridt Spørgsmaal — men en Ting her i Kjøbenhavn er steget, og det er Husleien. Derfor søger man for de Underofficerer og Rigetstillede af Kjøbenhavns Garnison, som ikke ere kasernerede, en Kvartergodtgjørelse, der stiller dem lige med deres Kammerater i Provindserne og paa Kasernerne. Dette forekommer mig dog virkelig at være billigt, og jeg synes nok, man bør se bort fra den meget høje Forbindelse, der er mellem dette og Lønningsloven. — Der er dernæst en mindre Post under Konto H., med Hensyn til hvilken Udvalgets Flertal foreslaar at nægte Forhøielsen af Godtgjørelsen med 400 Kr. til Dyrslægen ved Remontekommissionen. Han har hidtil haft 600 Kr. for Afvænet af sin Praxis. Det ligger i Sagens Natur, at Dyrslægerne saa vel som Lægerne ikke gennem Lønningen have fuldt Vederlag for deres Arbejde. Ved Lønningens Fastsættelse gaar man ud fra, at de desforuden kunne tjene ved privat Praxis. Derfor er Dyrslægenes Lønning saa lille. Naar en Dyrslæge er borte i 100 Dage ved Remontekommissionen, saa er det klart, at han ingen privat Praxis kan have i de Dage; og det virker yderligere generende for hele hans Praxis, idet Mange nødige ville have en Dyrslæge, som er borte det halve Aar. Det maa derfor ikke synes urimeligt, at man giver ham 1,000 Kroner i Erstatning. Det er bekendt, at de flinke Dyrslæger tjene mange Penge, det er en god Forretning at være Dyrslæge her, og derfor er det et stort Offer, denne Mand bringer, naar han for sine Reiser kun faar 600 Kroners Erstatning. Det kan man ikke forlange af denne Mand, det vilde være ubilligt. Der forekommer mig ikke at være nogen hynderlig Forbindelse mellem dette og Lønningsloven. — Dernæst er der en mindre Post under F. a., nemlig 400 Kr. til en Intendant, som det ærede Flertal ikke vil bevilge. Denne Intendant har de samme Forretninger som ellers Kasernekommandanterne, idet han for en meget væsentlig Del maa varetage de Forretninger ved Kasernerne paa Søforterne, som ellers Kasernekom-